

El futur de l'educació passa pel foment dels projectes interdisciplinaris

Marc Sanz López, Carl Javis, Caroline Verlee, Ignasi Carreras, Fabricio Ballarini i Juan Carlos Cubeiro, entre d'altres, han revelat les claus del seu èxit al miler d'assistents

Girona, 30 juny 2017.- Un miler de joves i docents han participat en la segona jornada dels **Premis Fundació Princesa de Girona** que ha deixat grans lliçons i reflexions sobre l'educació del futur. La principal: que la millor manera d'aprendre i donar eines als alumnes és a través de projectes que englobin diferents matèries i que posin en pràctica la teoria apresada a les aules. Sense oblidar la importància de transmetre passió i curiositat als alumnes, que també han de tenir una visió crítica de la societat. Per primera vegada, dues estudiants de Batxillerat han participat com a ponents i han demanat als professors que canviïn el sistema educatiu. "De què serveix saber fer integrals si no sabem com actuar davant un petit entrebanc quotidià?" han preguntat a una audiència formada per docents i professors que han passat el dia prenent nota de les idees i propostes dels ponents que han deixat grans lliçons magistrals. Per exemple, el responsable de **Google for Education South of Europe, Marc Sanz López** ha mostrat com la tecnologia pot ser una gran aliada a les classes i "no una pedra en el camí". **David Calle, Carl Javis, Caroline Verlee i Stefano Lavaggi** han ensenyat diferents metodologies d'aprenentatge des de les diferents escoles i acadèmies que impulsen. I l'investigador **Fabricio Ballarini** i l'expert en coaching, **Juan Carlos Cubeiro** han desgranat de manera amena i divertida com el coneixement del funcionament del cervell pot ajudar a l'hora de planificar les classes.

La segona jornada dels Premis Fundació Princesa de Girona ha començat amb el discurs inaugural del president de la FPdGi, **Francisco Belil** que ha anunciat la convocatòria d'un nou premi: el de l'escola emprenedora, dirigit a aquells centres educatius compromesos amb el desenvolupament del talent emprenedor dels joves i amb la innovació educativa. I **Mark Stevenson** ha donat les claus sobre les actituds que caldrà tenir en un futur que és més a prop del que sembla.

La tecnologia i l'educació: enemics o aliats?

Tot seguit, ha sigut el torn del responsable de Google for Education South of Europe, **Marc Sanz López** que ha estat l'encarregat de reflexionar sobre la irrupció de la tecnologia en el món educatiu amb la conferència "Quina educació volem? Quina tecnologia necessitem?".

El valencià ha començat assenyalant una gran contradicció: "tots ens posem d'acord que l'educació està canviant molt, però no ens posem d'acord amb què s'ha de fer". I ha avisat al públic assistent, presidit per S.S. M.M. els Reis i format majoritàriament per docents i pedagogs, que li agrada provocar a les seves xerrades perquè "la provocació és la font del canvi".

Sanz López, que també va passar més d'un any a Google com a estratègia de mitjans de comunicació en línia, ha deixat clar que l'important no és saber molta informació, sinó "com utilitzem aquesta informació". "A mi Google no em mesura pel que sé, sinó pel que sóc capaç de fer o per la velocitat que a la que puc aprendre", ha revelat. Durant la seva xerrada, ha interactuat molt amb el públic, a qui feia preguntes constantment.

Així mateix, ha destacat que avui dia es veu "com un problema" que a les escoles hi hagi molta immigració, quan segons ell, "és el món real: jo treballo amb persones de tot el planeta". I ha apostat per incorporar una nova alarma a les escoles perquè soni cada cop que un professor diu "jo sempre ho he fet així". "Fugiu!!" ha exclamat, en mig dels aplaudiments i riures del públic, que ha seguit atentament el seu speech.

En aquest sentit, ha parlat del "fenomen del globus desinflat": "cada vegada que parles amb un professor d'incorporar una nova aplicació o tecnologia.... bufa! bfff!"; cosa que ha fet esclatar de riure l'auditori. Un dels problemes, segons Sanz López, és que no solen haver-hi professionals que ajudin als professors a aprofitar bé els recursos tecnològics. "Si no tenim recursos per donar suport a una nova tecnologia, com hem de saber utilitzar-la i aprofitar-la?", s'ha preguntat. I ha explicat com ell a Google té diversos experts que, estigui on estigui, li resolen els dubtes o entrebancs que es troba.

Sanz López ha instat als docents i pedagogs que l'escoltaven atentament a tenir "un ull crític" amb les noves eines tecnològiques. I els ha recomanat que primer pensin "quin és l'objectiu pedagògic" i que després busquin quina és la millor eina per aconseguir-ho.

Per últim, el CEO de **Hail Studios** -un estudi de viodejocs per a mòbils-, ha revelat alguns detalls del nou ordinador que ha creat Google, el chromebooks. "Té un sistema operatiu propi, no té virus i arrenca en 10 segons ara i d'aquí a 5 anys", ha comentat per animar al públic a conèixer a fons els diferents productes del buscador més famós del món. "Podem ser el vostre soci perquè la tecnologia sigui un regal i no una pedra en el camí", ha conclòs en mig de forts aplaudiments.

Un cop d'ull a l'educació a Europa

Després de l'espectacle de dansa que ha ofert l'**Escola Santa Maria la Blanca**, "Ballem per créixer", ha arribat el debat titulat "Innovem i empenem a Europa", moderat pel director de l'**Institut d'Innovació Social d'ESADE**, **Ignasi Carreras** i que ha comptat amb la participació de l'espanyol **David Calle**, l'anglès **Carl Jarvis**, l'italià **Stefano Lavaggi** i l'holandesa **Caroline Verlee**.

A través de les preguntes de Carreras, cada ponent ha desgranat el seu projecte educatiu i la seva visió sobre la docència i sobre el futur de l'educació. El director de la **Hartsholme Academy** y de la **St. Giles Academy** (Regne Unit), **Carl Jarvis** ha narrat com va adonar-se que el sistema educatiu "estava molt lluny al món real" i ha explicat que ha dedicat els darrers 25 anys a intentar respondre una sola pregunta: "per què no funciona l'educació que reben els estudiants?". "La majoria de les pedagogies del Regne Unit es van iniciar als 70-80 i la gent continuava fent el mateix, és l'única professió del planeta que no ha canviat" ha criticat. I per això en els centres que dirigeix els alumnes fan projectes que després es queden a la comunitat "perquè deixin la seva petjada en la societat".

Per la seva banda, **Caroline Verlee**, és l'Ashoka Change Team Leader a l'escola **UniC** (Utrecht) i coordina les diferents activitats que aquest centre organitza per ajudar els joves en el desenvolupament de les seves habilitats. Una de les seves peculiaritats, tal i com ha explicat durant el debat, són els tres pilars del seu model educatiu: individualitat (atrevir-se a ser un mateix), la connectivitat (relació respectuosa amb l'entorn) i l'autonomia (ser independents, autònoms i autoconscients). I ha assenyalat que les seves classes els alumnes treballen dividits en grups de 5 o 6 estudiants amb dos o tres professors per aula. "D'aquesta manera ells s'ajuden, col·laboren i alhora descobreixen els talents que tenen", ha ressaltat.

Des d'Itàlia, **Stefano Lavaggi**, que és el responsable d'ajuda a l'estudi Casa dei **Compiti de la Fondazione Piazza dei Mestieri** (Torí, Itàlia), ha subratllat que és important formar als joves "perquè no es desilusionin amb els fracassos, sinó que afrontin la realitat en positiu". I ha destacat que cal fer de les escoles un "indret on trobar quelcom bonic, oferint un tracte familiar on les persones no siguin un grup o un número". Des del seu centre formen als joves "no només en educació, sinó també en el temps lliure, en la cultura,..." i ha conclòs amb un aforisme que diu que és el seu lema i que el va escriure Antonie de Saint-Exupéry a "El Petit Príncep": "Si vols construir un vaixell, no comencis buscant fusta, tallant taulons o distribuint el treball... primer, has d'evocar en els teus l'anhel pel mar".

Per últim, **David Calle**, que va ser l'únic espanyol finalista dels Gloval Teacher Prize, conegut popularment com el "Nobel dels professors"; ha confessat que va descobrir que la seva vocació era la docència "quan es va quedar a l'atur amb 30 anys" quan va tornar a fer classes a una acadèmia on ell havia anat. Després va fundar el seu centre

propi, però amb l'arribada de la crisi econòmica va perdre molts alumnes. Per evitar deixar-los sense classe, va començar a fer vídeos al Youtube i el seu canal Unicoos acumula més de 900.000 subscrits. "Volia oferir tot el que podia de manera gratuïta i que pogués arribar a tot tipus d'alumnes" ha assenyalat, per després justificar-ho: "si tots tenim les mateixes oportunitats, el món tindrà una oportunitat".

Sobre l'escolarització en zones pobres o amb un alt percentatge d'immigració, **Carl Jarvis** ha assenyalat que cal buscar la manera "d'atraure els joves, de fer que es comprometin en el seu aprenentatge". Un mètode és a través de projectes relacionats amb la comunitat. "Per exemple, molts alumnes han treballat amb residències de gent gran per millorar les seves condicions de vida". I diu que cal formar els professors perquè fomentin les passions. "Si imposem un currículum els alumnes no milloren", però si es comprometen amb la seva educació, "de cop i per art de màgia els resultats milloren".

Una innovació molt interessant que han aplicat a l'escola UniC d'Utrecht són les assignatures "acció motivadora". Segons ha relatat Verlee, a través de projectes amplis reflexionen sobre ells mateixos per desenvolupar diferents iniciatives: "des de construir un cotxe de fusta fins a obrir un forn de muffins". Així, els alumnes "poden escollir un tema que els interessi i no els l'imposem". I quan són més grans treballen amb desafiaments per fer de l'aprenentatge "quelcom divertit". "Busquen un problema local i intenten trobar una solució" ha especificat. A més, no utilitzen llibres sinó materials diferents com "les TED Talks o exercicis per Skype per practicar l'anglès".

Per la seva banda, l'espanyol David Calle aposta per canviar la mentalitat dels professors que han de ser "companys de viatge dels alumnes" i han de buscar la manera de fer florir els talents i capacitats innats dels estudiants. Per la seva experiència, ha comprovat que la majoria de nois no relacionen el què estudien amb el món real, cosa que fa més difícil l'aprenentatge "perquè no li veuen utilitat".

Les neurones i les classes

A la tarda ha arribat el torn de la "Neuroeducació, empenedoria i talent" de la mà del científic **Fabricio Ballarini** i el Head of talent de ManpowerGroup, **Juan Carlos Cubeiro**, que han ofert un diàleg distès i molt enriquidor. Ballarini ha començat preguntant al miler d'assistents si confiaven en la seva memòria, i ha demostrat com tenim una memòria falsa que es pot "manipular". I ho ha justificat explicant que quan un fet ens causa sorpresa el nostre cervell "apreta el botó de gravar". Per això, proposa incorporar la sorpresa a les aules "per manipular els records dels alumnes en positiu".

Alhora, ha mostrat com l'estrès té un efecte negatiu en el procés d'aprenentatge i ha carregat contra les avaluacions sorpresa perquè "aporten un estrès molt perjudicial perquè l'estrès es tan atabalant que no permet que l'alumne tregui tot el que sap". Així mateix, ha instat als professors a "alimentar la curiositat dels alumnes", i per aconseguir-ho ha recomanat preparar els temes despertant abans de res la curiositat dels estudiants. "Els joves són emprenedors i curiosos de manera innata, i hem de permetre que la curiositat surti, no reprimir-la", ha recomanat.

L'investigador del Consell Nacional d'Investigacions Científiques i Tècniques al Laboratori de Memòria de la Universitat de Buenos Aires, també ha trencat alguns "neuromites" com per exemple que només s'utilitza el 10% del cervell. "Utilitzem tot el cervell i no està dividit entre creatiu i analític" ha deixat clar. I ha assenyalat que la curiositat toca diferents parts del cervell: les emocions, la memòria,... "els estats de curiositat no són nuclis sinó xarxes d'activitat".

A més a més, també ha ressaltat que la rutina mata la curiositat i la sorpresa, i per això és important "incloure noves activitats o punts de vista en assignatures com les matemàtiques que es repeteixen any rere any". Per acabar, ha destacat que el cervell humà no és bo memoritzant sinó relacionant la informació. "Si donem molta informació a les classes però no la relacionem, es perd". I per això ha dit que els projectes que vinculen diferents matèries i coneixements són els més útils per aprendre.

La clausura de la segona jornada dels Premis Fundació Princesa de Girona ha anat a càrrec de les estudiants de Batxillerat **Júlia Callejón** i **Eva Arnall**, que han demanat als professors que entrin a classe motivats i amb ganes. "Si entreu pessimistes i sense ganes, us penseu que nosaltres estarem atents? han etzibat a una platea plena de professors i docents. I els han animat a fer més pràctica que teoria perquè "es trauria més profit". I han qüestionat "de què serveix memoritzar" si tenen els coneixements que necessiten als llibres o a internet. Per això, aposten perquè els professors "ensenyin a raonar". "De què serveix saber fer integrals si no sabem com actuar davant un petit entrebanc quotidià?" han preguntat a una audiència que escoltava per primera vegada la veu dels estudiants. Les dues han finalitzat demanant que les ensenyin "a ser persones lliures i a tenir capacitat per decidir".